

פרק א': פרשנות

1. בפקודה זו -

- "דיפלומה" - לרבות כל תואר, תעודה, מעמד, הסמכה או כתב שניתנו מאת אוניברסיטה או גוף אחר, מאת הממשל של ארץ או מקום או מאת אנשים הפועלים מכוחו;
- "הועדה המייעצת" - ועדה שהוקמה לפי סעיף 12;
- "המנהל" - המנהל הכללי של משרד הבריאות, לרבות משנהו וכל נושא משרה במשרד הבריאות שהמנהל מינה אותו למלא תפקידים על פי פקודה זו;
- "השר" - שר הבריאות;
- "טכנאי שיניים" - מי שמכין, על פי הוראותיו של מורשה לריפוי שיניים, שיניים תוחכות או התקנים אחרים לשיניים;
- "מחלה מסכנת" - אחת מאלה:
- (1) מחלת נפש;
 - (2) מחלה העלולה לסכן בריאות האנשים שבטיפולו של מורשה לריפוי שיניים;
 - (3) מחלה או כושר לקוי העלולים לשלול ממורשה לריפוי שיניים את היכולת לעסוק בריפוי שיניים, לחלוטין או זמנית או חלקית;
- "מרפא שיניים" - מורשה לריפוי שיניים לפי סעיף 2(2);
- "עיסוק בריפוי שיניים" - ניתוח, טיפול, ייעוץ או השגחה המבוצעים כרגיל בידי רופא שיניים, וכן פעולות כאמור הנעשות בהכנה לקראת התאמתן, הכנסתן, קביעתן או תיקונן של שיניים תוחכות או בקשר לכך;
- "רופא מורשה" - כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז-1976;
- "רופא שיניים" - מורשה לריפוי שיניים לפי סעיף 2(1);
- "רשיון" - רשיון לעסוק בריפוי שיניים לפי פקודה זו;
- "שיננית" - מי שהורשה לפי סעיף 5.

הגדרות

פרק ב': ייחוד העיסוק בריפוי שיניים

2. אלה מורשים לריפוי שיניים:

- (1) רופא שיניים שהוא בעל רשיון או היתר זמני לעסוק בריפוי שיניים לפי פקודה זו;

מורשים לריפוי שיניים

נקבע בוועדת התוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום ח' באדר תשל"ט (7 במרס 1979) לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948; הצעת הנוסח פורסמה בהנ"ח 36, עמ' 836.

נוסח חדש זה יבוא במקומה של פקודת רופאי השיניים, 1945: ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 1; ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 290; ס"ח תשי"א, עמ' 66; תשי"ח, עמ' 104; תשכ"ה, עמ' 54; תשכ"ח, עמ' 16; תשל"א, עמ' 68; תשל"ו, עמ' 256.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 30, עמ' 594.

(2) מרפא שיניים שהוא בעל תעודת היתר לעסוק בריפוי שיניים שניתנה לו על פי בקשה שהגיש עד כ"ט בטבת תשכ"ו (21 בינואר 1966).

3. (א) מי שאינו מורשה לריפוי שיניים לא יעסוק בריפוי שיניים ולא יתחזה, במפורש או מכללא, כעוסק בריפוי שיניים או כמוכן לעסוק בו.
(ב) האמור בסעיף קטן (א) אינו בא למנוע רופא מורשה מעיסוק בריפוי שיניים בכרוך לעיסוקו הרפואי.

4. מורשה לריפוי שיניים רשאי להעסיק, בפיקוחו האישי, עוזרים בעבודתו המקצועית, אבל לא יתיר לעוזר כאמור – חוץ משיננית הפועלת לפי סעיף 5 – ליעץ למטרפא, להשגיח עליו או לטפל בו או לבצע בו ניתוח כלשהו.

5. המנהל הכללי רשאי בתקנות, לאחר התייעצות עם ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל וראש וביאשור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת –

- (1) להגדיר כשירותה של שיננית ותנאי רישויה;
- (2) להתיר לשיננית לבצע פעולות הכרוכות בחינוך לבריאות השן ובגיהות הפה והשיניים – לרבות ייעוץ בענין פעולות כאמור – בפיקוחו של מורשה לריפוי שיניים ובתנאים שנקבעו.

פרק ג': הזכאים לקבל רישון

6. (א) מי שנתקיימו בו כל אלה זכאי לקבל רישון:
(1) הוא אדם הגון;

(2) הוא בעל השכלה בריפוי שיניים;

(3) הוא אזרח ישראלי או בעל רישון לישיבת קבע או לישיבת ארעי בישראל.

(ב) ואלה בעלי השכלה לענין סעיף קטן (א)(2):

(1) מי שקיבל תואר המעיד על סיום חוק לימודיו כרופא שיניים בבית ספר לרפואת שיניים של מוסד להשכלה גבוהה בישראל שהמועצה להשכלה גבוהה הכירה בו;

(2) מי שסיים חוק לימודיו ברפואת שיניים באוניברסיטה או בבית ספר לרפואת שיניים ברמה אוניברסיטאית בחוץ לארץ שהמנהל הכיר בהם וכידו דיפלומה שהמנהל הכיר בה.

7. יינתן רישון גם למי שאינו בעל השכלה כאמור בסעיף 6(ב) אם נתקיימה בו אחת משתי אלה:

(1) למד לא פחות משלוש שנות לימוד ברמה תת-אוניברסיטאית בבית ספר לריפוי שיניים בחוץ לארץ שהמנהל הכיר בו, וכידו דיפלומה שהמנהל הכיר בה, ולמד לפחות שנת לימוד אקדמאית אחת בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע, ועמד בבחינות מקצוע שנקבעו;

(2) עלה לארץ לאחר שהיה מורשה בהיתר לעסוק דרך קבע בריפוי שיניים במדינה שבה עסק בכך למעשה, ומעיד על כך מסמך ציבורי שניתן כדין באותה מדינה או עתון רשמי של אותה מדינה, ולמד לפחות שתי שנות לימוד אקדמאיות בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע, ועמד בבחינות מקצוע שנקבעו.

מתן רישון לבעלי השכלה מושלמת

מתן רישון לאחר השלמת השכלה ובחינות מקצוע

8. (א) מבקש שלא נתקיים בו האמור בסעיף 7(1) או (2), יסרב המנהל לקבלו לקורס לריפוי שיניים, אולם לפי דרישת המבקש יביא את הבקשה לפני הועדה המייצעת.
- (ב) הועדה המייצעת רשאית – בהתחשב בהכשרתו של המבקש ובעיסוקו בריפוי שיניים בפועל, כעיסוקו העיקרי באופן ובהיקף של ממש, לפני ג' כאב תשל"ו (30 ביוני 1976) – להמליץ על בחינות מיון וכניסה כתנאי לקבלתו לקורס.
- (ג) עמד המבקש בבחינות האמורות ולמד לפחות שתי שנות לימוד אקדמאיות בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע ועמד בבחינות מקצוע שנקבעו – יינתן לו רשיון.
9. מרפא שיניים זכאי לקבל רשיון לאחר שלמד לפחות שתי שנות לימוד אקדמאיות בישראל בקורס לריפוי שיניים שנקבע ועמד בבחינות מקצוע שנקבעו; אין בהוראה זו כדי לגרוע ממעמדו של מרפא שיניים לעסוק בריפוי שיניים כמרפא שיניים.
10. מועמד שנכשל בבחינות כניסה לקורס לפי סעיפים 7 עד 9 או בבחינות בסיומו, זכאי להיבחן פעם אחת נוספת.
11. "נקבע", לענין פרק זה – נקבע בידי המנהל בתקנות לאחר התייעצות עם המועצה המדעית של ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל, ובהעדרה – עם מי שלדעת השר ממלא תפקידיה.

מתן רשיון למרפא
שיניים

בחינה נוספת

הגדרה

פרק ד': רישוי רופאי שיניים

סימן א': הועדה המייצעת לרישוי

12. (א) לענין מתן רשיונות יקים השר ועדה של שלושה שחבריה הם רופא או רופא שיניים בשירות משרד הבריאות ושני מורשים לריפוי שיניים שלפחות אחד מהם הוא חבר של סגל ההוראה בבית ספר לרפואת שיניים בדרגת מרצה בכיר ומעלה; את שני המורשים האלה ימנה שר הבריאות מתוך רשימה שהגישה לו ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל, ואם לא הגישה לו תוך חדשיים מיום שקיבלה דרישה על כך – ימנה שר הבריאות שני מורשים לריפוי שיניים כפי שייראה לו.
- (ב) השר ימנה את יושב ראש הועדה מבין חבריה.
- (ג) לכל חבר של הועדה המייצעת ימנה השר ממלא מקום בדרך ובתנאים שמינה את החבר.
- (ד) השר יפרסם ברשומות הודעה על מינוי חברי הועדה וממלאי מקומם.

ועדה מייצעת
לענין רשיונות

תקופת כהונתו של
חבר הועדה

13. תקופת כהונתו של חבר הועדה המייצעת תהא שלוש שנים מיום מינויו והוא יכול להתמנות מחדש, ובלבד שלא יכהן יותר משלוש תקופות כהונה רצופות; חבר הועדה שתקופת כהונתו תמה יוסיף לכהן עד למינוי חבר אחר במקומו.
14. הועדה המייצעת תדון בכל ענין בהרכב שהחלה בו עד סיומו, אולם ממלא מקום של חבר הועדה יבוא במקומו, לפי קביעת יושב ראש הועדה –
- (1) אם התפטר החבר או נפטר או נבצר ממנו למלא תפקידו;
- (2) על פי בקשת חבר הועדה שנבצר ממנו זמנית למלא תפקידו או לגבי מבקש פלוני.

ממלא מקום

15. תוקף החלטותיה של הועדה המייעצת לא ייפגע מחמת שנתפנה מקומו של חבר הועדה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.
16. (א) הועדה המייעצת תחליט ברוב דעות של חבריה.
(ב) הועדה המייעצת תקבע את סדרי עבודתה ככל שלא נקבעו בפקודה זו או בתקנות לפיה.
17. (א) הועדה המייעצת רשאית להזמין את המבקש להתייצב לפניו ולקבל ממנו פרטים על לימודיו בריפוי שיניים ועיסוקיו.
(ב) לא תמליץ הועדה המייעצת על סירוב למתן רשיון אלא אם נתנה הזדמנות למבקש להופיע לפניו ולטעון את טענותיו.

סימן ב': הנוהל ברישוי

18. בקשת רשיון תוגש למנהל.
19. להוכחת קיומו של תנאי מן התנאים הנקובים בפרק ג' לא ייזקק המנהל אלא לתעודות ציבוריות כמשמעותן בפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971², ובהעדרן – לפסד דין הצהרתי של בית משפט שלום בישראל.
20. (א) מבקש רשיון שנתקיימו בו כל התנאים המפורטים בסעיף 6 – יתן לו המנהל רשיון; לא שוכנע המנהל שנתקיימו במבקש תנאי ההשכלה כאמור בסעיף 6 (ב) או היה סבור שיש להתנות את מתן הרשיון בבחינות או בהשתלמות אף על פי שנתקיימו כל התנאים האמורים – יעביר את הבקשה לחוות דעתה של הועדה המייעצת.
(ב) שוכנעה הועדה המייעצת שנתקיימו במבקש התנאים למתן רשיון, תמליץ על נתינתו; לא שוכנעה – רשאית היא להמליץ על אי מתן הרשיון או על נתינתו לאחר שה-מבקש יעמוד בבחינות או בהשתלמות.
21. (א) המנהל רשאי לתת היתר זמני לעסוק בריפוי שיניים לתקופה שאינה עולה על ששה חדשים בכל מקרה שראה צורך בכך או כל עוד לא הושלם הנוהל למתן רשיון.
(ב) המנהל רשאי לפי שיקול דעתו לחדש היתר זמני.
(ג) מי שיש לו היתר זמני יחזירנו למנהל ביום פקיעת תקפו.
22. (א) הנפגע מסירוב המנהל לתת לו רשיון רשאי לערער על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושה חדשים מהיום שבו קיבל הודעה על הסירוב.
(ב) ביקש אדם רשיון ולא נחן לו המנהל רשיון תוך ששה חדשים מיום הבקשה, רשאי הוא לערער על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושת החדשים שלאחר תום ששת החדשים האמורים.
(ג) בערעור לפי סעיף זה רשאי בית המשפט העליון לתת הוראות כפי שיראה לנכון, לרבות הוראות בדבר הוצאות הערעור.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

פרק ה': פיקוח רפואי

עדה רפואית

23. לצורך בדיקת כשרו הנפשי או הגופני של מבקש רשיון או של מורשה לריפוי שיניים במקרים האמורים בסעיפים 25 ו-26, ימנה המנהל ועדה של שלושה רופאים (להלן – ועדה רפואית); המינוי יכול להיות כללי או למקרה מסויים; התעוררה שאלה של כושר נפשי תהיה הועדה מורכבת משלושה רופאים פסיכיאטרים.

זמכות וחובות של ועדה רפואית

24. (א) לצורך בדיקה כאמור תהיה לוועדה רפואית סמכות –
(1) להזמין אדם לבוא לפניו ולהעיד או להציג דבר;
(2) להיבב עד להעיד בשבועה או בהן צדק לפי הוראות לענין זה שבתקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג–1963;³
(3) לבקש מבית משפט מחוזי שבתחום שיפוטו היא יושבת ליתן צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א–1971;
(4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו מכוח סעיף זה כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ב) דרשה ועדה רפואית מאדם להעיד או להציג דבר וסירב לעשות כן, ללא צידוק המניח את דעת הועדה, רשאי בית משפט מחוזי שבתחום שיפוטו יושבת הועדה לצוות על פי בקשת המנהל או יושב ראש הועדה לכפות את הציות להוראות הועדה בדרך שתיראה לו, לרבות מעצרו של הסרבן.

(ג) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף זה.

(ד) הועדה תגיש למנהל את ממצאיה ומסקנותיה המנומקים.

25. (א) היה למנהל חשש סביר כי אדם המבקש רשיון סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש מהמבקש להתייצב לפני ועדה רפואית לשם בדיקה.
(ב) סירב המבקש לדרישת המנהל, לא יינתן לו רשיון כל עוד לא התייצב ונבדק.

בדיקה רפואית למבקש רשיון

26. (א) ראה המנהל כי מורשה לריפוי שיניים סובל ממחלה מסכנת, רשאי הוא לדרוש ממנו להתייצב לפני ועדה רפואית לשם בדיקה.

בדיקה רפואית לבעל רשיון

(ב) המועד להתייצבות לא יקדם למועד שנקבע להגשת ערעור לפי סעיף 32 אלא אם נוכח המנהל כי מחמת סכנה דחופה לציבור יש להקדים את מועד הבדיקה הרפואית.

(ג) לא התייצב המורשה לריפוי שיניים במועד ובמקום שנקבעו לפי סעיף קטן (א), רשאי המנהל להתלות את רשיונו עד שייבדק.

(ד) המנהל רשאי לפרסם התליה כאמור בכל דרך שתיראה לו ואין חובה לפרסם את הדבר ברשומות.

27. (א) בטרם יחליט המנהל, לפי סעיף 25 או 26, לדרוש ממבקש רשיון או ממורשה לריפוי שיניים שיתייצב לפני ועדה רפואית לפי סעיף 23 לשם בדיקה, רשאי המנהל –

קבלת ראיות

(1) אם יש לו יסוד להניח כי מידע העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי של מוסד רפואי או של רופא שטיפלו בו, לדרוש מהם שימסרו לו את המידע;

(2) אם יש לו יסוד להניח כי מסמך העשוי להעיד על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי אדם אחר, לדרוש ממנו שימסור לו את המסמך.

(ב) מי שנדרש למסור מידע או מסמך לפי סעיף זה חייב לקיים את הדרישה.

³ ק"ח תשכ"ג, עמ' 1869.

28. (א) נוכח המנהל כי מחלה מסכנת של מורשה לריפוי שיניים גורמת לסכנה כה דחופה לציבור שאין לחכות לסיום ההליכים בוועדה הרפואית או בערעור לפי סעיף 32, רשאי המנהל להתלות רשיונו עד להחלטה הסופית לפי סעיף 30, אך לא יותר משלושה חדשים ובתנאי שהעביר את הענין לטיפול של הוועדה הרפואית סמוך למתן החלטתו.
- (ב) לא סיימה הוועדה הרפואית את ההליכים עד תום תקופת ההתליה, רשאי המנהל בהסכמת הוועדה להתלות את הרשיון לשלושה חדשים נוספים.
- (ג) לא הסתיימו ההליכים עד תום התקופה השניה כאמור, רשאי המנהל בהסכמת הוועדה, אם דחיפות ההתליה עומדת בעינה, להתלות את הרשיון לשלושה חדשים נוספים.
29. מי שהגיעה אליו, על פי הוראות סעיפים 23 עד 27, ידיעה בדבר מחלה, חייב לשמרה בסוד ולא לגלותה אלא במידה שיש בכך צורך לשם ביצוע הוראות הסעיפים האמורים, או אם הורשה לכך מאת בית המשפט, או מכוח חובה לענות על שאלות שהציג לו מי שהוסמך לערוך חקירה על ביצוע עבירות.
30. קבעה הוועדה הרפואית כי מבקש רשיון או מורשה לריפוי שיניים אינו מסוגל לעסוק בריפוי שיניים, לחלוטין, חלקית או זמנית, מחמת מחלה מסכנת, או כי הוא מסוגל לעסוק בריפוי שיניים בהגבלות או בתנאים מסויימים, יסרב המנהל לתת לו רשיון, או יבטלו או יתלה, הכל לפי הענין, או יתן לו רשיון מיוחד בכפוף להוראות פקודה זו ולפי המלצות הוועדה הרפואית.
31. רשיון מיוחד שניתן כאמור בסעיף 30 דינו, לגבי תחום העיסוק שנקבע בו, כדין רשיון; אולם מי שקיבל רשיון מיוחד כאמור לא יעסוק בריפוי שיניים אלא לפי התנאים שהמליצה עליהם הוועדה הרפואית.
32. (א) מבקש רשיון או מורשה לריפוי שיניים הרואה עצמו נפגע מדרישת המנהל להתייצב לפני ועדה רפואית, וכל אדם הרואה עצמו נפגע מסירובו של המנהל לתת רשיון, או מביטול רשיון או מהתלייתו, או ממתן רשיון מיוחד, כאמור בסעיפים 25 עד 30, רשאי לערער על כך לפני שופט של בית-המשפט העליון תוך שלושים יום מהיום שבו נמסרה לו הודעה על דרישת המנהל או החלטתו.
- (ב) סעיף 22 לא יחול על עילה מהעילות לערעור האמורות בסעיף קטן (א).
- (ג) החלטת המנהל לבטל רשיון או להתלותו או ליחון רשיון מיוחד תיכנס לתקפה מיד, ולא יהא בהגשת ערעור על החלטה כדי לעכב את תחילתה, אלא אם הורה שופט של בית המשפט העליון אחרת.

פרק ו': התארים בריפוי שיניים

33. לא ישתמש אדם בכינוי "רופא שיניים", בין בצירוף מילות תיאור אחרות ובין בל-עדיהן, אלא אם הוא מורשה לריפוי שיניים לפי סעיף 2(1).
34. לא ישתמש אדם בכינוי "מרפא שיניים", בין בצירוף מילות תיאור אחרות ובין בלעדיהן, אלא אם הוא מורשה לריפוי שיניים לפי סעיף 2(2).
35. (א) השר רשאי בתקנות, לאחר התייעצות בהסתדרות לרפואת שיניים בישראל — (1) לקבוע לרופאי שיניים שקיבלו רשיונם לפי סעיף 6 תארי מומחה בענפי רפואת השיניים;

(2) לקבוע תנאים שבהם יינתן לרופא שיניים אישור להשתמש בתארים כאמור;

(3) לחייב מבקש אישור לשימוש בתואר מומחה שיעמוד בכתינות ולקבוע צורתן, תכניתן ומועדיהן.

(ב) המנהל רשאי להחיר את השימוש בכינוי "דוקטור" גם למי שאין לו תואר אקדמאי "דוקטור לרפואת שיניים", אם סיים את חוק לימודיו ברפואת שיניים במוסד להשכלה גבוהה וקיבל דיפלומה שהמנהל הכיר בה.

36. מורשה לריפוי שיניים לא יטול לעצמו כינוי או הגדר המסתברים כרמז שיש לו מעמד או כשירות מקצועיים זולת אלה שיש לו למעשה ושפורטו בבקשה שהגיש לרשיון או לתעודת היתר – או בבקשה אחרת אם רכש אותם לאחר מכן – ושהמנהל אישר אותם, ולא ישתמש בכינוי או הגדר כאמור בנוגע לעבודתו המקצועית או לחצריו ולא יציג אותם על חצריו.

איסור השימוש
בכינוי שלא
הורשה

37. מי שאינו מורשה לריפוי שיניים לא ישתמש בכינוי או בהגדר, בין של מלים ובין של אותיות, שמשמע מהם כי יש לו כשירות בריפוי שיניים, ולא יתחזה, בין בהודעה שהציג במקום עבודתו או במקום אחר ובין באמצעים אחרים, כמי שמוכן לעשות דבר מן הדברים שבגדר עיסוק בריפוי שיניים.

התחזות כמורשה
לריפוי שיניים

פרק ז': פרסומים

38. (א) מורשה לריפוי שיניים לא יפרסם, בעתונות או בכל דרך אחרת, שהוא עוסק בריפוי שיניים, אולם רשאי הוא לקבוע, מחוץ למרפאתו ובצורה שתקבע, הודעה שמצור יינים בה שמו, מקצועו וכשירותו בריפוי שיניים.

איסור פרסום
עצמו

(ב) שינה מורשה לריפוי שיניים את מענו, רשאי הוא לקבוע מחוץ למרפאתו הקודמת, במשך תקופה שלא תעלה על שלושה חדשים, הודעה על מען מרפאתו החדשה, כפי שייקבע, ולהודיע בכתב על מענו החדש לאנשים שכבר ביקשו את עצתו המקצועית.

39. בכפוף לאמור בסעיף 38, מורשה לריפוי שיניים –

איסור פרסום
עיסוק

(1) לא יפרסם, במישרין או בעקיפין, את עיסוקו, כדי לרכוש מתרפאים או להשיג לעצמו יתרון מקצועי;

(2) לא ייזום ולא ירשה פרסומים המשבחים או מציינים את מיומנותו, ידיעותיו, שירותיו וכשירותיו המקצועיים, או המזלזלים בשל זולתו, ולא ישלים עמם;

(3) לא יעסוק עם יוזם פרסומים כאמור ולא יעבוד בשבילו;

(4) לא ינהל תעמולה לעצמו כדי להשיג מתרפאים, לא יעסיק לשם כך סוכן או תועמלן, לא יעסוק עמם ולא יעבוד בשבילם.

40. לא ימסור אדם לפרסום – ולא יפרסם אדם ולא יניח לפרסם בעתון או בכתב עת אחר שבשליטתו – הודעה בדבר סגולותיו, יכלתו או כשירותו של פלוני העוסק בריפוי שיניים או המתחזה כמי שיכול או מוכן לעסוק בריפוי שיניים, כדי להסב את תשומת לב הציבור לאותו פלוני או כדי להביע לו תודה על הטיפול, המסירות או המיומנות המקצועית שהראה או על כל תפקיד מקצועי שמילא.

איסור מתן פרסום

41. פרסום מאמרים או עבודות שטיבם מדעי או מקצועי, בכתבי עת מדעיים או מקצועיים בלבד, לא יהיה עבירה לפי סעיפים 38 עד 40.

פרסום מותר

פרק ח': השימוש בסמים

שימוש בסמים
ובסמי הרדמה

42. רשאי מורשה לריפוי שיניים, בכפוף לתקנות לפי פקודה זו ולהוראות סעיף 44, להחזיק ולהשתמש בכל סם הדרוש לעבודתו המקצועית ולתת למתרפא במהלך הטיפול בו סם להרדמה מקומית או כללית, אולם לא יתן סם להרדמה כללית מלבד גז תחמוצת החנקן או סם אחר שאישר המנהל בתקנות לפי פקודה זו, אלא אם נוכח רופא מורשה האחראי למתן הסם לחולה.

סמכות למורשה
לאנסטזיה

43. מי שהורשה לעסוק באנסטזיה לפי סעיף 21 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז—1976, רשאי לתת לחולה שבטיפולו כרופא שיניים סם הרדמה כללי, ורשאי לשמש רופא מורשה לענין סעיף 42.

סייג למרפא
שיניים

44. מרפא שיניים לא יחזיק ולא ישתמש לצרכי עבודתו, בלי היתר בכתב מאת המנהל, בשום סם או תכשיר רפואי הנקוב בתוספות הראשונה והשנייה לפקודת הרוקחים⁴ ולא יטפל בלי היתר כאמור במתרפא הנתון בהרדמה כללית.

פרק ט': אמצעי משמעת

סמכויות השר

45. ראה השר, על יסוד קובלנה של המנהל, או של אדם שנפגע, כי מורשה לריפוי שיניים עשה אחת מאלה, רשאי הוא בצו לבטל את הרשיון או להתלותו לתקופה שיקבע באותו צו או לתת למורשה לריפוי שיניים נזיפה או התראה:

(1) נהג בדרך שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים;

(2) השיג את רשיונו במצג שוא;

(3) גילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידיו כמורשה לריפוי שיניים;

(4) התמיד להפר הוראות פקודה זו;

(5) הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו;

(6) סירב ללא סיבה סבירה להציג לפני המנהל תעודה שנדרש להציג לפי סעיף 60.

קשרי שיתוף עם
מי שאינו מורשה

46. מורשה לריפוי שיניים המתקשר קשרי חֵבֵר או קשרי שותפות לעיסוק בריפוי שיניים עם אדם שאינו מורשה לכך, או המסייע לאדם שאינו מורשה לכך לבצע כל פעולה של עיסוק בריפוי שיניים הדרושת שיקול דעת או מיומנות מקצועיים — למעט פעולה של שיננית הפועלת לפי סעיף 5 — יראוהו לענין סעיף 45 כאשם בהתנהגות שאינה הולמת את המקצוע.

זכות הגנה לבאשג

47. (א) לא יינתן צו לפי סעיף 45 אלא אם ניתנה לאדם שעליו הוגשה התלונה הזדמנות להגיש הגנה בכתב ולטעון טענותיו לפני ועדה שמינה השר, בין דרך קבע ובין לענין פלוני.

(ב) לענין סעיף זה רואים אדם כאילו ניתנה לו הזדמנות להגיש הגנה בכתב, אם שלושים יום לפני מתן הצו הומצאה לו אישית או בדואר רשום הודעה המפרשת את מהות התלונה ואת הכוונה לנקוט אחד האמצעים לפי סעיף 45.

(ג) הועדה תהיה של שלושה לפחות, ובהם המנהל, נציג היועץ המשפטי לממשלה ואחד מתוך רשימה שהגיש הארגון המייצג, לדעת השר, את המספר הגדול ביותר של מורשים לריפוי שיניים; לא הגיש הארגון רשימה תוך חדשיים לאחר שקיבל דרישה להגיש, ימנה השר מורשה לריפוי שיניים שייראה לו.

⁴ חוקי איי, כרך ב', פרק ק"י, עמ' 1102.

48. (א) לועדה לפי סעיף 47 יהיו הסמכויות הנתונות לוועדה רפואית לפי סעיף 24 (א) ולענין זה יהיה בית המשפט המחוזי רשאי לתת צו כאמור בסעיף 24 (ב) לפי בקשת המנהל או יושב ראש הועדה.
- (ב) שר המשפטים יקבע סדרי דין לענין ביצוע סעיף זה.
- (ג) הועדה תגיש דין וחשבון בכתב לשר הבריאות.
49. המנהל רשאי בצו חתום בידו לבטל רשיון על פי בקשת בעלו, או אם נוכח שבעלו נפטר או שאינו זכאי עוד לשיבת קבע או ארעי בישראל.
50. רשיון שניתן עליו צו ביטול או התליה ימסרנו בעל הרשיון, ואם נפטר – נציגו האישי החוקי, למנהל.
51. הרואה עצמו נפגע בצו לפי סעיף 45 רשאי לערער עליו לפני בית המשפט העליון תוך שלושה חדשים מיום שקיבל הודעה על מתן הצו, ובית המשפט רשאי לתת הוראות כפי שיראה לנכון, לרבות הוראות בדבר הוצאות הערעור.

פרק י': עבירות, שפיטה ועונשין

52. (א) העובר על הוראות סעיף 3, דינו – מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות.
- (ב) הורשע אדם בעבירה לפי סעיף קטן (א) רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש אחר שיטיל, לצוות על סגירת המקום שבו נעברה העבירה, ורשאי הוא להורות למשטרה, או למי שהוסמך לכך בצו, להיכנס למקום שעליו ניתן הצו ולסגרו, ומותר לנקוט כל אמצעי, לרבות השימוש בכוח במידה סבירה לפי הנסיבות, כדי להבטיח את הציות להוראות הצו.
53. המשתמש בלי רשות כדין בתואר או בכינוי "דוקטור" או בתואר מומחה, או בתואר דומה להם עד כדי הטעות, או עובר על אחת ההוראות של פרק ו', דינו – מאסר שלושה חדשים.
54. מורשה לריפוי שיניים המשתמש בתואר או בכינוי "דוקטור" או בתואר מומחה שלא לפי הוראות פקודה זו או התקנות לפיה, דינו – קנס 2000 לירות.
55. המונע או מפריע פקיד מוסמך מלהיכנס או לבדוק מרפאת שיניים, מעבדת שיניים או בית מלאכה לשיניים או מקום שלגביו יש חשד שנמצא בו אחד מאלה, דינו – קנס 2000 לירות.
56. המפר כל הוראה של פקודה זו, או של תקנות שהותקנו על פיה, ולא נקבע לה עונש אחר, דינו – קנס 2000 לירות.
57. בית המשפט המרשיע אדם על עבירה לפי פקודה זו רשאי, בנוסף להטלת עונש –
- (1) להמליץ על ביטול או התליה של רשיונו;
- (2) לצוות על חילוט החפצים שנעברה בהם העבירה שבה הורשע.
58. (א) הורשע מורשה לריפוי שיניים בכל עבירה שהיא, יודיע רשם בית המשפט על כך מיד למנהל ויעביר אליו העתק של כתב האישום והעתק של הכרעת הדין וגזר הדין, כשהם מאומתים בידו.
- (ב) בבית משפט שאין בו רשם – תחול הוראת סעיף קטן (א) על השופט.
- (ג) שר המשפטים רשאי לתת הוראות בדבר פטור מתחולת סעיף זה.
59. מי שאינו מורשה לריפוי שיניים לא יוכל להיפרע בבית משפט שכר טרחה או תשלום בעד פעולה שעשה או שירות שנתן ושהם בגדר עיסוק בריפוי שיניים.

פרק י"א: הוראות כלליות

60. המנהל רשאי בכל עת לדרוש ממורשה לריפוי שיניים שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע, את התעודות שעל יסודן ניתן לו רשיונו.
61. המנהל או רופא לשכת בריאות בתחומה רשאים בכל שעה סבירה להיכנס ולבדוק מרפאת שיניים, מעבדת שיניים או בית מלאכה לשיניים או מקום שיש חשד שנמצא בו אחד מאלה.
62. כל מי שניתן לו רשיון לפי פקודה זו או חודש רשיונו, או בוטל או הותלה רשיונו, יפורסמו שמו ומענו ברשומות.
63. הוראות פקודה זו לענין רשיונות יחולו, בשינויים המחוייבים ובכפוף להוראה מיוחדת בענין הנדון, גם על היתרים זמניים ועל תעודות היתר.
64. המנהל רשאי לפטור את המנויים להלן מהוראה של פקודה זו אם ראה שלטובתם לעשות כן:
- (1) מי שהמנהל אישר שהם תלמידי רפואת שיניים – במסגרת לימודיהם;
 - (2) רופא שיניים ממדינת חוץ שבא לישראל כדי לתת טיפול למטופלים או להת-יעצות רפואית מסויימת או להדגמת שיטת ריפוי שיניים.
65. באישור השר רשאי המנהל להתקין תקנות לענין –
- (1) קביעת הנוהל והטפסים –
 - (א) לבקשת רשיונות לפי פקודה זו ולנתינתם;
 - (ב) להודעה על מעניהם של מורשים לריפוי שיניים;
 - (ג) בדבר שינוי שמם של מורשים לריפוי שיניים;
 - (ד) בדבר רשיונות שאבדו, החלפתם ותשלום אגרות בשל כך;
 - (2) קביעתם של בתי הספר לרפואת שיניים ולרפואה והדיפלומות המוכרים לענין פקודה זו;
 - (3) הגדרתו של תחום העבודה, שטכנאי שיניים רשאי לעשות והסדרתה של עבודה זו;
 - (4) ביצועה, דרך כלל, של פקודה זו.
66. (א) השר רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אגרות בעד רשיון או היתר זמני ובעד כל חידוש של היתר זמני; האגרות ישולמו עם מתן הרשיון או ההיתר או עם חידוש ההיתר.
- (ב) ניתן לאדם רשיון לאחר שהיו לו בתכופ לפני כן היתר או היתרים זמניים רצופים – ינוכו מאגרת הרשיון האגרות ששולמו בעד ההיתרים הזמניים.
67. השר רשאי לקבוע בתקנות דמי ההשתתפות בקורס לריפוי שיניים, ובהתייעצות עם שר האוצר – אגרות בחינה לבחינות לפי פקודה זו.

ש מ ו א ל ת מ י ר
שר המשפטים

לוח השוואה

הסעיף החדש	הסעיף הקודם	הסעיף החדש	הסעיף הקודם
47(ב)	8(3)(ד)	הושמט	1
49	8(4)	1	2
50	8(5)	3	3
51	8(6)	2	4
42	9(1)	6	5(1), (2)
44	9(2)	7	5(א2)
43	9(3)	8	5(ב2)
33	10(1)(א) רישה	9	5(ג2)
34	10(1)(א) סיפה	10	5(ד2)
37 רישה	10(1)(ב)	18	5(ה2)
37 סיפה	10(2)	19	5(ו2)
54	10(א2)	20	5(ז2)
36	10(3)	11	5(ח2)
35(ב)	10(4)	21	5(ט3)
35(א)	10א	12	5א
59	11	13	5ב
4	12(1)	14	5ג
5	12(2)	15	5ד
46	12(3)	16	5ה
38	13(1)	17	5ו
39	13(2)	23	5ז(א)
40	13(3)	24	5ז(ב)-(ה)
41	13(4)	25	5ח
61	14	26	5ט
64	14א	27	5י
62	15	28	5יא
52(א)	16(1)	29	5יב
53	16(2)	30	5יג
54	16(א2)	31	5יד
55	16(3)	32	5טו
56	16(4)	63	5טז
57	16(5)	22	6
52(ב)	16(6)	60	6א
58	16א	2(2)	7
65	17	45	8(1)
66	17א	47(א)	8(2) רישה
67	17ב	47(ג)	8(2 א, ב, ג)
הרשמת	18	48	8(3)(א)-(ג)

מונחים המשמשים בנוסח זה

dentist, dental surgeon
dental practitioner
dental mechanic
dental hygienist

רופא שיניים
מרפא שיניים
טכנאי שיניים
שיננית